

Příběh klientky – Renata Králová

Renata Králová se narodila v roce 1979 v Mladé Boleslavi. Je svobodná, bezdětná, a kromě bratra Václava již žádné blízké příbuzné nemá – rodiče jí zemřeli. Dětství prožila v obci Obruby, základní školní docházku zahájila v Knížmostu a dokončila ji ve speciální škole v Mnichově Hradišti. Následně se vyučila zahradnicí na odborném učilišti v Kaníně.

Po škole pracovala v chráněných dílnách, nejprve pečovala o zámecký park v Mnichově Hradišti, později se věnovala šití drobných výrobků v dílně v Mladé Boleslavi. Zaměstnána byla také jako uklízečka v provozovnách rychlého občerstvení. Bydlela s matkou, posléze sama – ať už v bytě svého bratra, v chráněném bydlení, nebo zcela samostatně v obci Sobotka.

Postupem času se její psychický stav začal zhoršovat. Ačkoli dříve zvládala nakupovat a fungovat samostatně, později byla závislá na pomoci okolí. Trpěla úzkostmi, pocity ohrožení ze strany sousedů, a přestala se cítit bezpečně ve vlastním bytě. Běžné denní činnosti, jako je vaření, hygiena nebo hospodaření s financemi, začaly být obtížné. Vyžadovala dohled i při tak základních úkonech, jako je užití léků, jídlo či vyjití ven.

Renata má diagnostikovanou schizofrenii a přiznaný invalidní důchod třetího stupně. V minulosti prodělala dvě hospitalizace v Psychiatrické nemocnici v Kosmonosích kvůli depresivním fázím. S různými formami podpory jí pomáhaly organizace jako Fokus Liberec nebo PDZ Jičín.

V únoru 2024 byla přijata do Domova se zvláštním režimem na Stříbrném vrchu v Rokytnici v Orlických horách. Zde se začala opět orientovat v denním rytmu a osvojovat si dovednosti v tréninkové dílně, kde pracovala s vlnou. V tréninkovém bytě se učila základům vaření a domácí péče. Díky tomuto prostředí a podpoře pracovníků získala zpět část své samostatnosti.

Od prosince téhož roku žije Renata v chráněném bydlení v Náchodě. Navázala spolupráci s místní terénní službou a pokračuje v posilování svých schopností. Úkony sebeobsluhy zvládá samostatně, v oblasti domácnosti (vaření, úklid, nákupy) potřebuje připomenutí nebo dohled, ale činnosti vykonává svědomitě. Léky užívá pravidelně, jen s občasnou kontrolou. Je tichá, vstřícná, vychází dobře jak s pracovníky, tak se spolubydlícími.

Renata dnes věří, že režim, který jí chráněné bydlení poskytuje, jí umožní dosáhnout větší samostatnosti. Jejím přáním do budoucna je žít znovu zcela samostatně. Její příběh je svědectvím o tom, jak důležitou roli v životě člověka s duševním onemocněním může sehrát bezpečné prostředí a systematická podpora.